

Redaktorkom kolejnego, siódmego już tomu publikacji pod wspólnym tytułem *Z problematyki kształcenia językowego* przywieca przekonanie, że tradycyjna w polskim systemie edukacyjnym separacja nauczania języka ojczystego i języków obcych ma coraz mniejsze uzasadnienie, gdyż zmienia się charakter kontaktów językowych i potrzeby edukacyjne uczniów, a umiędzynarodowienie nauki i rosnąca interdyscyplinarność badań powodują¹ przenikanie się odmiennych początkowo tradycji metodycznych. Istnieje potrzeba ścisłej współpracy naukowców oraz praktyków z zakresu nauczania języków ojczystych oraz obcych, szczególnie w kontekście tego, że w nauce języków obcych kluczowe znaczenie mają¹ kompetencje językowe ukształtowane na bazie języka ojczystego.

Język ojczysty stanowi podstawę, na której rozwija się sprawność językowa uczących się i ich ogólne umiejętności kognitywne. Oznacza to, że im wyższą kompetencję językową¹ uczeń osiągnie w języku ojczystym, tym większe ma szanse na lepsze opanowanie języka obcego. Ponadto skuteczne nauczanie języków obcych wymaga funkcjonalnego myślenia o gramatyce i choć na zajęciach opis gramatyczny zwykle zostaje zredukowany do niezbędnego minimum, potrzebny jest pewien aparat pojęciowy do refleksji nad użyciem języka w konkretnej sytuacji komunikacyjnej. Co więcej, szkolni glottodydaktycy oczekują¹, że uczeń takie podstawy otrzyma właśnie na lekcjach języka ojczystego. Niestety, choć dokumenty programowe i badacze eksponują¹ wagę nauczania języka polskiego, w tym rolę świadomości językowej, to w edukacji szkolnej realizacja tych zapisów nie wypada satysfakcjonująco. Sposobem na poprawę tego stanu jest nieustanna refleksja nad poziomem kształcenia językowego oraz jego różnorodnymi wymiarami i efektami, co czynimy w prezentowanej książce.

Ze wstępu Elżbiety Awramiuk i Agaty Rozumko

ISBN 978-83-7431-543-2

Z PROBLEMATYKI KSZTAŁCENIA JĘZYKOWEGO

VII

Z PROBLEMATYKI KSZTAŁCENIA JĘZYKOWEGO

VII

POD REDAKCJĄ

ELŻBIETY AWRAMIUK
i AGATY ROZUMKO

WYDAWNICTWO UNIwersYTETU W Białymstoku